

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119207500
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3119207500.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobkyne X.. J. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., J. XXX/XX, zastúpenej Mgr. Evou Máťašovou, advokátkou so sídlom v Chorvátskom Grobe, Suché Miesto 14, proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 1, IČO 31 320 155, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, o zaplatenie 5 542,14 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 21Csp/19/2019-261 zo dňa 07. októbra 2021 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti I. a vo výrokovej časti III. o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e** .

Žalobkyni **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 5.193,94 eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 08.08.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. konanie v časti o zaplatenie 384,2 eur zastavil. Vo výroku III. žalobkyni voči žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 86,2 %. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 5 542,14 eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 08.08.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 1Csp/19/2019-138 zo dňa 22. júna 2020 žalobu zamietol. Krajský súd v Trenčíne na odvolanie žalobkyne uznesením č. k. 6CoCsp/35/2020-224 zo dňa 28.06.2021 uvedený rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Právne vec súd posúdil podľa § 52 ods. 1-4, § 451 ods. 1, 2, § 517 ods.1 veta prvá, ods.2 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), g) § 9 ods. 1, ods. 2 písm. j), § 11 ods. 1, zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; § 144, § 145 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku. Súd uviedol, že žalovaný poskytol žalobkyni na jej požiadanie peňažné prostriedky a žalobkyňa sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť za podmienok v zmluvách dohodnutých. Zmluvy spĺňajú náležitosti zmluvy o úvere definované v § 497 Obchodného zákonníka a záväzkový vzťah medzi stranami je teda vzťahom zo zmluvy o úvere podľa § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka, ktorý predstavuje tzv. absolútny obchod. Napriek uvedenému súd mal za to, že je potrebné vec posúdiť i podľa ustanovení spotrebiteľského práva. Predmetné zmluvy sú zároveň zmluvami o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Žalobkyňa sa domáhala bezdôvodného obohatenia na základe toho, že podľa jej názoru sú poskytnuté spotrebiteľské úvery bez úrokov a bez poplatkov v dôsledku nesprávne uvedenej hodnoty RPMN úverov, k čomu malo dôjsť nesprávnym výpočtom a

nezahrnutím splátok poistného do tohto výpočtu. Túto otázku posúdil už odvolací súd v uznesení zo dňa 28.06.2021, č. k. 6CoCsp/35/2020-224, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že poistenie nebolo dobrovoľné a do výpočtu celkovej čiastky mal tak žalovaný zaradiť aj náklady na poistenie. Odvolací súd dospel k záveru, že údaj o celkovej výške úveru, ako aj údaj o RPMN bol v predmetných úverových zmluvách uvedený v nesprávnej výške. Na základe uvedeného odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súdu prvej inštancie tak zostalo zaoberať sa výškou uplatneného nároku. Súd uviedol, že v nadväznosti na obsah rozhodnutia súdu druhej inštancie žalobkyňa zotrvala na podanej žalobe v rozsahu sumy 5 193,94 eur, ide o bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo v súvislosti s realizovanými splátkami zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru "Flexipôžička" č. 004226511080611 zo dňa 8. 6. 2011 (ďalej len "zmluva 1") a zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru "Flexipôžička" č. 001254511220212 zo dňa 28. 2. 2012 (ďalej len "zmluva 2"). Pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie z tretieho zmluvného vzťahu, zobrala žalobu v časti o zaplatenie sumy 384,20 eur späť. Vzhľadom na to, že pre nesprávne uvedenú výšku RPMN pre nezahrnutie poplatku za poistné do výpočtu RPMN boli úvery č. 004226511080611 a č. 001254511220212 bez úrokov a bez poplatkov, domáhala sa žalobkyňa zaplatenia sumy 5 193,94 eur (3 928,90 eur + 1 265,04 eur) podľa súdu dôvodne. Výšku uplatneného bezdôvodného obohatenia doložila žalobkyňa prehľadom zaučtovaných platieb a výpismi zo svojho úverového účtu, obsah týchto listín nebol z jej tvrdeniami v rozpore. Žalovaný sa k samotnej výške uplatneného nároku žiadnym spôsobom nevyjadril, jeho výšku nespochybnil, preto tvrdenia žalobkyne ohľadne výšky uplatneného nároku nepovažoval súd za sporné. Dôvodné bolo aj uplatnenie nároku na úroky z omeškania, tieto boli uplatnené v zákonnej výške a správne vzhľadom na vyššie uvedené od 08.08.2019. Vzhľadom k prejavu vôle žalobcu súd konanie v časti o zaplatenie 384,20 eur zastavil. Žalobkyňa zavinila zastavenie konania v rozsahu 6,9 %, v zostávajúcej časti nároku bola plne úspešná (93,1 %). Súd jej preto priznal náhradu trov konania v rozsahu 86,2 % (93,1 - 6,9) podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, a to z dôvodu, že žalovaný nemal možnosť sa vyjadriť k záverom krajského súdu, ktoré boli opačné ako závery súdu prvej inštancie, pričom žalobca sa k uvedenému vyjadril, čo vyplýva z bodu 26 rozsudku. Žalovanému toto vyjadrenie žalobcu nebolo do dnešného dňa zaslané ani len na vedomie. Žalovaný sa nestotožnil s názorom odvolacieho súdu v uznesení č. k. 6CoCsp/35/2020-224 zo dňa 28.06.2021, ktorým odvolací súd zrušil v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 22.06.2020. Podľa žalovaného, krajský súd pri svojom rozhodnutí opomenul skutočnosť, že uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere je proces, ktorý sa skladá z viacerých krokov. Je nelogické myslieť si, že žalovaný disponuje pripravenými formulármi pre všetky eventuálne možnosti (všetky výšky čerpania, doby splácania, rozličné doplnkové služby atď.), z ktorých následne vyberie konkrétny formulár, neprispôsobí ho a predloží klientovi na podpis. Žalovaný nerozporuje, že samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere je najmä s poukazom na rozsiahle povinnosti poskytovateľa, štandardne predpripravená dodávateľom služby - bankou. No každá predpripravená zmluva je následne individuálne upravená podľa požiadaviek klienta. Tieto individuálne požiadavky klienta sa odzrkadlia napr. v osobných údajoch klienta, požadovanej výške úveru, lehote splatnosti úveru a v prejednávacom prípade napr. aj v bode 8 zmluvy- typ zabezpečenia. Žalovaný ďalej uviedol, že všetky tri zmluvy vychádzajú z jednotného formulára a vo svojej vonkajšej forme a podstatnej časti obsahu sú totožné. Odlišujú sa predovšetkým výškou čerpaného úveru (a z toho vyplývajúcich údajov). V prípade zmluvy č. 3 bola táto časť odstránená práve z dôvodu, že žalobca o poistenie pri tomto úvere nemal záujem. Poukázal na článok 1 ods. 1 zmluvy č. 3, podľa ktorého mesačná anuitná splátka vrátane poistného: 21,54 eur, z toho mesačná splátka poistného: 0,00 eur. Uvedené podľa žalovaného vyvracia tvrdenie krajského súdu, že zo zmluvy č. 3 nevyplýva, že by ju mohla pôvodná žalobkyňa uzavrieť s poistením, pretože aj táto vyslovene počítá s možnosťou poistenia, no nakoľko ho pôvodná žalobkyňa nežiadala, boli ostatné ustanovenia o poistení zo zmluvy odstránené. Podľa názoru žalovaného, uvádzanie ustanovení o poistení a ďalších doplnkových službách, ktoré si klient nezvolí, len z dôvodu, aby bolo preukázané, že klient mal možnosť uzatvoriť zmluvu aj s poistením by bolo v rozpore so zrozumiteľnosťou a stručnosťou náležitostí uvedených v spotrebiteľskej zmluve, a tiež v rozpore s čl. 31 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48ES z 23.04.2008. Podľa žalovaného vo vzťahu k zmluvám č. 1 a č. 2 možno odvodiť dobrovoľnosť poistenia aj z toho, že zmluva č. 3 bola uzatvorená bez poistenia. Žalovaný vyjadril názor, že ak by pôvodná žalobkyňa žiadala uzatvoriť zmluvy č. 1 a č. 2 bez poistenia, bola by pri príprave zmlúv odstránená časť čl. 1 ods. 8 zmlúv (tak ako v prípade zmluvy č. 3) a úver by jej bol poskytnutý za rovnakých podmienok bez poistenia. Rovnako by bola upravená výška splátky. Poukázal na Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktoré v článku časti 3 uvádzajú, že na

získanie spotrebiteľského úveru sa poistenie nevyžaduje a rovnako tak aj na časť I. ods. 8 zmlúv č. 1 a č. 2, kde je uvedené, že pôvodná žalobkyňa poistenie prijíma a požaduje. Rovnako tak poukázal aj na dokument „Informácie finančného sprostredkovateľa k dojednanému poisteniu“. Podľa žalovaného, ak by pôvodná žalobkyňa mala pocit, že zmluvu nemôže uzatvoriť za podmienok, aké si predstavovala, teda bez poistenia, zmluvu č. 1 by neuzatvorila a pokúsila by sa nájsť iný pre ňu vhodnejší produkt. Nič jej nebránilo, aby sa obrátila a iného poskytovateľa úveru. Práve naopak, pôvodná žalobkyňa uzatvorila so žalovaným aj ďalšie dve zmluvy, pričom pri zmluve č. 2 poistenie opäť požadovala a pri zmluve č. 3 poistenie nepožadovala. Žalovaný ďalej poukázal na judikatúru súdov Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené, žalovaný žiadal, aby odvolací súd prehodnotil svoj právny názor vyplývajúci z uznesenia č. k. 6CoCsp/35/2020-224 zo dňa 28.06.2021, v zmysle ktorého z obsahu zmlúv č. 1 a č. 2 nevyplýva, žeby pôvodná žalobkyňa mala možnosť voľby úveru bez poistenia. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobkyne zamietne a prizná žalovanému voči žalobkyňi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že námietka žalovaného o tom, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces tým, že tento nemal možnosť sa vyjadriť k záverom krajského súdu, keď žalobkyňa sa vyjadrila, nie je dôvodná, nakoľko takéto písomné vyjadrenie žalobkyne neexistuje, a teda nemohlo byť ani zaslané žalovanému. Toto vyjadrenie je ústnym vyjadrením, ktoré žalobkyňa predniesla na pojednávaní dňa 07.10.2021, ktoré sa žalovaný nezúčastnil, pričom mal riadne vykázané doručené predvolania na pojednávanie. Žalobkyňa trvá na tom, že pri uzatváraní zmlúv 1 a 2 nebola žiadna reálna možnosť odmietnuť poistenie. Podľa žalobkyne, žalovaný neuviedol a netvrdil žiaden spôsob, akým by mohla žalobkyňa uzavrieť ktorúkoľvek zo zmlúv bez poistenia. Žalobkyňa pri uzatváraní oboch zmlúv prejavila pri ich uzatváraní nesúhlas a ako odpoveď dostala, že poistné zmluvy musia byť uzatvorené, že to tak jednoducho je a na pobočke to nemôžu meniť. Žalobkyňi boli predložené už vopred vyplnené rovnopisy zmlúv, ktoré neumožňovali akúkoľvek úpravu obsahu. Nikto so žalobkyňou žiadne podmienky individuálne nedojednávával a žalovaný ani nedal žalobkyňi žiadnu možnosť do textácie oboch zmlúv zasiahnuť. Pokiaľ žalovaný poukázal na dokument „Informácia finančného sprostredkovateľa k dojednanému poisteniu“, žalobkyňa mala za to, že aj tento dokument je len formulárový, ktorý pripravil a predložil na podpis žalobkyňi žalovaný, pričom z neho tiež nevyplýva, žiadna možnosť odmietnuť poistenie. Žalobkyňa poukázala na to, že zmluvy, vrátane príloh boli predložené žalobkyňi už predvyplnené s jasne určenými podmienkami vrátane poistenia, a teda išlo v prípade poistenia o náklad, spadajúci do množiny nákladov uvedených v §2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobkyňa zdôraznila, že poistenie odmietala pri všetkých zmluvách o úvere, avšak žalovaný jej umožnil poskytnutie úveru bez poistenia až pri zmluve č. 3. Ďalej uviedla, že Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v predchádzajúcom uznesení dospel jednoznačne k záveru o bezúčastnosti a bezpoplatkovosti zmlúv o úvere z dôvodu nesprávne uvedenej RPMN. Navrhovala, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný v písomnej replike k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že trvá na podanom odvolaní v celom rozsahu. Mal za to, že tvrdenia o tom, že zmluvy nemohli byť uzatvorené bez prístúpenia dlžníka k poisteniu neboli ničím podložené. Uviedol, že zmluva č. 3 je jasným dôkazom toho, že spotrebiteľ mohol zmluvu uzatvoriť aj bez poistenia. Poukázal na judikatúru súdov. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobkyne zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania.

5. Žalobkyňa v písomnej duplike k vyjadreniu žalovaného zopakovala svoju argumentáciu z predchádzajúcich vyjadrení. Žalovaný podľa žalobkyne neuviedol a netvrdí žiaden spôsob, akým by mohla žalobkyňa uzavrieť ktorúkoľvek zo zmlúv bez poistenia. Opätovne poukázala na predchádzajúce uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoCsp/35/2020-224 zo dňa 28.07.2021. Navrhovala, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok

súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku I. a vo výroku III. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

7. Z obsahu odvolania vyplývalo, že odvolaním žalovaný napadol rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a v súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania. Výrok II., ktorým bolo konanie v časti o zaplataenie 384,20 eur zastavené, odvolaním napadnutý nebol, a preto ho dovolací súd nepreskúmaval.

8. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že poistenie nebolo zahrnuté do výpočtu RPMN úverov č. 004226511080611 a č. 001254511220212, hoci tak malo byť, v dôsledku čoho súd tieto úvery posúdil ako bezúročné a bez poplatkov. Podľa súdu sa tak žalobkyňa domáhala zaplataenia sumy 5193,94 eur, ako aj úrokov z omeškania od 08.08.2019 titulom bezdôvodného obohataenia dôvodne.

9. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovaného dodáva nasledovné:

10. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

11. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

12. Z obsahu spisu vyplýva, že v predmetnej veci súd prvej inštancie rozhodol pôvodne rozsudkom č. k. 21Csp/19/2019-138 zo dňa 22. júna 2020 tak, že žalobu zamietol. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací uznesením č. k. 6CoCsp/35/2020 - 224 zo dňa 28. júna 2021 na odvolanie žalobkyne napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalovaný do výpočtu celkovej čiastky úveru nezarátal náklady na poistenie, hoci poistenie nebolo dobrovoľné a malo byť do výpočtu zarátané. Do celkovej čiastky úveru (a teda ani do výšky RPMN) uvedenej v zmluve nebolo zahrnuté dohodnuté poistenie. Tieto údaje v zmluve o úvere sú tak uvedené v nesprávnej výške.

13. Odvolací súd opätovným preskúmaním veci dospel k záveru, že námietky žalovaného nie sú dôvodné a v predmetnej veci tieto námietky neboli spôsobilé privodiť zmenu právneho názoru odvolacieho súdu vyslovenom už skôr, vo vyššie uvedenom uznesení. Pôvodná žalobkyňa so žalovaným ako dlžníčka uzatvorila úverové zmluvy, a to Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru "Flexipôžička" č. 004226511080611 zo dňa 8. 6. 2011 (ďalej len "zmluva 1"), Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru "Flexipôžička" č. 001254511220212 zo dňa 28. 2. 2012 (ďalej len "zmluva 2"), Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru "Flexipôžička" č. 00402011260512 (ďalej len "zmluva 3") zo dňa 29. 5. 2012. Súčasťou zmlúv 1 a 2 bolo aj poistenie. Žalovaný v zmluvách 1 a 2 uvádzal výšku mesačnej splátky vrátane poistného a samostatne aj výšku mesačnej splátky poistného. V zmluve 3 bola mesačná splátka poistného 0,00 €, a teda išlo o zmluvu bez poistenia.

14. Ako už uviedol odvolací súd vo vyššie uvedenom uznesení č. k. 6CoCsp/35/2020 - 224 zo dňa 28. júna 2021, ak by žalovaný mienil posudzovať zmluvu o úvere a uzavretú poisťnú zmluvu samostatne (a teda, že poistenie bolo dobrovoľné), túto skutočnosť by prejavil aj v zmluvách, a to rozčlenením splátky na splátky zo zmlúv o úvere a splátky z poisťnej zmluvy. V zmluvách 1 a 2 žalovaný uvádzal iba výšku splátky s poistením a samostatne výšku splátky poistenia. Výšku splátky bez poistenia bolo možné len vypočítať ako rozdiel žalovaným uvádzanej výšky splátky s poistením a výšky splátky poistenia. Súčasťou splátky boli teda aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, z čoho vyplýva, že tieto žalovaný posudzoval ako jedno plnenie súvisiace so zmluvou, ktoré sa tak malo premietnuť aj do výpočtu ďalších parametrov uvedených zmlúv, a to celkových nákladov a do výpočtu RPMN.

15. Žalovaný v odvolaní poukazoval na časť I. ods. 8 zmlúv č. 1 a č. 2, kde je uvedené, že pôvodná žalobkyňa poistenie prijíma a požaduje. Takéto ustanovenie zmluvy o úvere ale nedáva spotrebiteľovi možnosť zaškrtnúť, či o poistenie vyslovene žiada alebo ho odmieta. Ide len o text vopred pripravenej formulárovej zmluvy, ktorý spotrebiteľ nemohol svojou vôľou ovplyvniť. Spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný a musí mu byť daná jednoznačná možnosť slobodne sa vyjadriť, či poistenie schopnosti splácať úver žiada alebo nie. Túto skutočnosť nie je možné nahradiť podpisom spotrebiteľa na zmluve, ktorá obsahuje vopred pripravenú formuláciu o tom, že spotrebiteľ poistenie požaduje, a to ani prípadne dokumentom „Informácie finančného sprostredkovateľa k dojednanému poisteniu“, či dokumentom „Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere“, ktoré nie sú inkorporované do samotnej zmluvy a nie sú ani jej súčasťou, pri ktorých žalovaný nepreukázal, že tieto spotrebiteľa podpísala. Tieto dokumenty navyše neobsahovali možnosť spotrebiteľa prijať, či odmietnuť poistenie. Ak teda v rámci úveru poistenie bolo dojednané a bolo aj zahrnuté v splátke úveru, mal byť celkom jednoznačne takýto údaj o dojednanom poistení aj zohľadnený a zahrnutý pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov daného spotrebiteľského úveru. Podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí ani argumentácia žalovaného s poukazom na zmluvu č. 3, ktorá poistenie neobsahovala, keď každú zmluvu bolo potrebné posudzovať samostatne.

16. Vychádzajúc z uvedeného má odvolací súd za to, že uzavretie poistenia bolo podmienkou získania úveru, preto malo byť zahrnuté do výšky RPMN a záver súdu prvej inštancie o nesprávne uvedenej výške RPMN v zmluve bol preto správny.

17. Žalovaný ďalej namietal, že nemal možnosť sa vyjadriť k záverom krajského súdu, ktoré boli opačné ako závery súdu prvej inštancie, pričom žalobkyňa sa k uvedenému vyjadrila, čo vyplýva z bodu 26 rozsudku ako aj to, že toto vyjadrenie žalobkyne mu nebolo do dnešného dňa zaslané ani len na vedomie. Odvolací súd k uvedenému uvádza, že bod 26 rozsudku iba reflektoval na vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní konanom dňa 07.10.2021, na ktoré bol predvolaný aj žalovaný a ktorého sa žalovaný nezúčastnil. Rovnakú možnosť vyjadriť sa ako žalobkyňa mal teda aj žalovaný. Nakoľko žalobkyňa sa vyjadrila na pojednávaní a toto bolo obsahom zápisnice, neexistovalo také písomné podanie žalobkyne, ktoré by súd musel žalovanému z dôvodu kontradiktórnosti konania zasielať. Žalovaný v tejto súvislosti mohol požiadať o kópiu zápisnice. Uvedená námietka žalovaného bola preto nedôvodná.

18. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti I. a vo výrokovej časti III. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CPS ako vecne správny potvrdil.

19. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1CSP v spojení s § 255 ods.1, § 262 ods. 1CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa. Odvolací súd preto žalobkyňu proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).